

Matrikulskortet og er eneste Adgangsvej til en Parcel. Ligeledes har der vist sig Trang til en Ordning, der — paa lignende Maade som i svensk og tysk Ret — som en Slags Ekspropriation gør det muligt at gennemføre *Vejrettigheder imod Udbetaling af Erstatning* til Ejeren af den tjenende Ejendom.

Som Følge heraf nedsattes der i Oktober 1936 paa Justitsministeriets Initiativ et *Udvalg* til nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet om Sikring af private *Vejrettigheder*. Udvalget afgav i Februar 1937 en Betænkning med tilhørende Lovudkast, og paa Grundlag af dette Udkast var Forslaget til nærværende Lov udarbejdet.

Lovens § 1, Stk. 1, bestemmer, at naar en Vej er *eneste eller væsentligste Adgang* til en Ejendom eller til nogen af dennes Lodder, og Vejen er *angivet paa Matrikulskortet*, hvis Udvisende i det væsentlige *stemmer med Forholdene i Marken*, kan Retten til denne Vej, selv om den ikke er tinglyst, *ikke fortrænges af senere Erhververe af Rettigheder over den tjenende Ejendom* ifølge Aftale eller Retsforfølgning.

Beskyttelsen indtræder altsaa kun i Forhold til senere Erhververe af Rettigheder over den tjenende Ejendom*). Da der imidlertid, naar de i Stk. 1 nævnte Betingelser er til Stede, er en stærk Formodning for, at en gyldig Vejret er stiftet, fastsættes det i Stk. 2, at den, der vil bestride Rettens Eksistens, under de nævnte Forudsætninger har *Bevisbyrden* for Rigtigheden af sin Paastand.

Ifølge § 2, Stk. 1, kan Brugeren af en Vej, naar Vejen er eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom eller til nogen af dennes Lodder, og Brugen af Vejen ikke er retsbeskyttet, *ved Dom* faa fastsat, at *Brugen skal vedvare mod Udbetaling af Erstatning* efter Dommerens Skøn**) til den, der kan kræve Brugens Bortfald i Henhold til Tinglysningsloven. Til Vejledning ved Afgørelsen anføres, at Adgang til

*) Det er herved en Forudsætning, at Erhvervelsen er indtraadt efter Lovens Ikrafttræden (1. Juli 1938), og at de tre fastsatte Betingelser for Beskyttelsen alle er opfyldt i det Øjeblik, Erhvervelsen finder Sted.

**) Med Hensyn til Udtrykket »efter Dommerens Skøn« indeholder Motiverne den Bemærkning, at det ved Erstatningens Fastsættelse maa have for Øje, at Rettens Anerkendelse ofte kun vil betyde et ganske ringe Afbræk for den tjenende Ejendom, men i øvrigt forudsættes det, at der ydes »fuld Erstatning«, jfr. Grundlovens § 80.